

[A. M. Hansen.]

ført fjerneste Bevis for, at en Lovgivning som denne er paakrævet, maa jeg sige, at det hørte jo afhænger af Ørene, der hører; thi mig forekommer det, at der af den højtærede Justitsminister er fremsat Udtalelser, som viser, at bestaaende Lov ikke er tilstrækkeligt til at skaffe den nødvendige Ro og Orden. Den Uro, som af og til kan opstaa, naar de forskellige Bevægelser støder sammen flokkevis, blev af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller betegnet som blot en moderne Form for Ungdomsfriluftsliv. Jeg synes jo nok, det er et mildt Udtryk, og jeg vil ikke haabe, det bliver en Mode, der griber om sig, saa at man, hvis man er af en anden Mening end den Flok, man møder, gaar paa Livet løs af hinanden i Slagsmaal. Jeg tror, det fortjener en anden Betegnelse end en moderne Form for Ungdoms- og Friluftsliv.

Idet jeg i øvrigt henviser til den udførlige Redegørelse, som Udvalgets Ordfører har givet for Ændringsforslagene, anbefaler jeg det høje Tings Medlemmer at stemme imod de Ændringsforslag, som er stillet af Det konservative Folkeparti, ligesom jeg ogsaa anbefaler, at man stemmer imod de Ændringsforslag, der er stillet af Det kommunistiske Parti, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer for de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Jeg udtaler min Tilfredshed med det opnaaede Resultat; selv om ogsaa mit Parti vilde have foretrukket Lovforslagene i deres oprindelige Form, er vi dog af den Mening, at Forslagene i den ændrede Form vil kunne tjene de Formaal, disse Lovforslag havde.

Axel Dam: I Modsætning til den ærede foregaaende Ordfører mener jeg, at Lovforslagene nu har faaet en meget bedre Form, end de havde ved Fremsættelsen. Den bedste Forbedring er maaske den, at det ene Lovforslag er faldet bort, det om Fornærmelser, som efter min Opfattelse hvilede paa et ganske galt Grundlag. Hvilken Vægt og Betydning der bør tillægges en fornærmende Udtalelse, beror nemlig meget mere paa, hvem den siges af, end hvem den siges om. Jeg udtrykker altsaa min Tilfredshed med, at dette er faldet bort, og at det nu træder klarere frem, at det, man vil til Livs med dette Lovforslag, er Anvendelsen af Vold, af Vaaben, medens man tidligere rettede Loven imod noget forholdsvis udvortes, mod Uniformer og lignende. Ved en tidligere Behandling udtalte jeg Ønsket om, at man

med Hensyn til Spejderne vilde dispensere fra det urimelige Forbud mod at bære Spejderdragt, og vi hilser det nu med Tilfredshed, at Retten til at bære denne Dragt er blevet udvidet til 16 Aars Alderen. 21 Aars Alderen kan jeg ikke se er nogen egentlig principiel Grænse.

Jeg vilde snarere have foretrukket 18 Aars Alderen, men det kan slet ikke principielt afgøres.

Derimod maa jeg sige med Hensyn til det andet af de Konservative stillede Ændringsforslag, at det tiltaler os principielt mere, at Afgørelsen af en saadan Sag falder ind under Domstolene, end at den skal afgøres administrativt. Jeg vil derfor anbefale at stemme for Mindretallets Ændringsforslag til § 1, men har dog intet imod, naar dette bliver forkastet, hvad det sandsynligvis gør, at acceptere den af Flertallet foreslaaede Ændring og saaledes altsaa stemme for Lovforslaget i dets Helhed i den Form, hvori det nu foreligger.

Aksel Larsen: De tre Lovforslag, der her er blevet til to, er, som det var at vente, blevet væsentlig skærpet og naturligvis i en bestemt ensidig Retning. At Lovforslaget om særlige Straffe for Fornærmelser og lignende er bortfaldet, var jo kun at vente. Det blev meget kraftigt fremhævet bl. a. fra Det konservative Folkepartis Side ved første Behandling af Lovforslagene, at et saadant Lovforslag var overflødigt, og det er blevet tilstrækkeligt dokumenteret i den Tid, der er forløbet, at det virkelig var overflødigt, at det gaar meget bedre uden dette, og det er antagelig dette, der har bevæget Justitsministeren til at give Afkald paa at føre Lovforslaget videre frem.

I den Forbindelse kan jeg for en Gangs Skyld underskrive en Bemærkning af Retsforbundets Repræsentant, det ærede Medlem Hr. Axel Dam. Han siger, at ved Fornærmelser kommer det ikke saa meget an paa, hvem der fornærmes, men meget mere paa, hvem der fremsætter Fornærmelsen. Det har vist sig ganske tydeligt, at det er rigtigt. Der er ingen Grænser for de Skældsord og Fornærmelser, der kan fremsættes af den dertil egnede Regeringspresse, uden at der skrider ind, men derimod er det snart sagt umuligt at skrive i et kommunistisk Blad eller tale paa et kommunistisk Møde, uden at Politiet, efter Ordre fra Justitsministeren personlig, skrider ind, anlægger Sag og foranlediger Domfældelse.

De Ting, der Hundreder af Gange er sagt af den nuværende Regerings Presse, endda i et langt rigere Blomstersprog og